

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-13-06

Druk nr 460
Warszawa, 27 marca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin i ustawy o nasiennictwie.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

USTAWA

z dnia.....

o zmianie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin i ustawy o nasiennictwie

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) odmiana – oznacza zbiorowość roślin w obrębie botanicznej jednostki systematycznej najniższego znanego stopnia, która niezależnie od tego, czy w pełni odpowiada warunkom przyznania wyłącznego prawa:

a) jest określona na podstawie przejawianych właściwości wynikających z określonego genotypu lub kombinacji genotypów,

b) jest odróżnialna od każdej innej zbiorowości roślin na podstawie co najmniej jednej z przejawianych właściwości,

c) pozostaje niezmienną po rozmnożeniu;

2) odmiana mieszańcowa – oznacza odmianę, której materiał siewny jest wytwarzany każdorazowo przez krzyżowanie określonych zbiorowości roślin, zgodnie z podanym przez hodowcę tej odmiany sposobem i kolejnością;”

– w pkt 7 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) jest lub była pracodawcą osoby, o której mowa w lit. a, albo jest lub była stroną umowy, w ramach której osoba ta wyhodowała albo odkryła i wyprowadziła odmianę, albo”;

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) badanie odmiany – oznacza badanie odrębności, wyrównania i trwałości oraz ocenę odmiany w celu przyznania hodowcy wyłącznego prawa do tej odmiany;”;

– uchyla się pkt 13,

– dodaje się pkt 14-16 w brzmieniu:

„14) przygotowanie do rozmnażania – oznacza czyszczenie, suszenie, kalibrowanie, zaprawianie lub otoczkowanie materiału ze zbioru;

15) przetwórca – oznacza przedsiębiorcę zajmującego się świadczeniem usług w zakresie przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru na materiał siewny;

16) wyłączne prawo – oznacza prawo hodowcy do ochrony wyhodowanej albo odkrytej i wyprowadzonej odmiany, a także do zarobkowego z niej korzystania.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Osoby, które wspólnie wyhodowały albo odkryły i wyprowadziły odmianę, oraz ich następcy prawni, a także następcy prawni osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. b, wykonują łącznie uprawnienia hodowcy.”;

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Hodowca może ubiegać się o przyznanie wyłącznego prawa, jeżeli odmiana jest odrębna, wyrównana, trwała oraz nowa, a jej nazwa odpowiada wymaganiom, o których mowa w art. 9 ust. 1.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wyłącznego prawa nie przyznaje się, jeżeli odmiana została zgłoszona do ochrony albo jest chroniona przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO).”;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Osoba, która wyhodowała albo odkryła i wyprowadziła odmianę w ramach umowy o pracę albo na podstawie innej umowy zawartej z hodowcą, ma prawo do wynagrodzenia za wszelkie zarobkowe korzystanie z odmiany, chyba że umowa zawarta z hodowcą stanowi inaczej.”;

4) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli odmiana jest chroniona wyłącznym prawem pod określoną nazwą w innym państwie stowarzyszonym, to w Rzeczypospolitej Polskiej może być chroniona tylko pod tą samą nazwą.”;

5) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czynności związanych z przyznaniem wyłącznego prawa hodowca mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim lub państwem stowarzyszonym ustanawia pełnomocnika.”;

6) w art. 11 w ust. 3:

a) uchyla się pkt 3,

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) oświadczenie hodowcy, czy zamierza korzystać w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa pierwszeństwa, o którym mowa w art. 12 ust. 1.”;

7) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centralny Ośrodek ogłasza co dwa miesiące, w wydawanej przez siebie publikacji, zwanej dalej „diariuszem”, informacje dotyczące złożonych wniosków o przyznanie wyłącznego prawa i spełniających wymagania, o których mowa w art. 11, zawierające:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę hodowcy oraz jego adres i miejsce zamieszkania albo adres siedziby;
- 2) nazwę rodzaju lub gatunku odmiany w języku polskim i po łacinie;
- 3) proponowaną we wniosku nazwę odmiany;
- 4) datę złożenia wniosku;
- 5) numer kolejny wniosku;
- 6) dane o:
 - a) wycofanych wnioskach o przyznanie wyłącznego prawa,
 - b) wydanych decyzjach w sprawie:
 - przyznania wyłącznego prawa,
 - odmowy przyznania wyłącznego prawa,
 - pozbawienia wyłącznego prawa,
 - stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie przyznania wyłącznego prawa,
 - c) zmianach w osobach hodowców i pełnomocników,
 - d) rozstrzygnięciach odwołań od decyzji dyrektora Centralnego Ośrodka.”;

- 8) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Hodowca, który złożył wniosek o przyznanie wyłącznego prawa, wykonuje tymczasowe wyłączone prawo od dnia opublikowania w diariuszu informacji dotyczących złożonego wniosku.”;
- 9) w art. 15 uchyla się ust. 6;
- 10) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Dyrektor Centralnego Ośrodka odmawia, w drodze decyzji, przyznania wyłącznego prawa, jeżeli:
- 1) odmiana nie spełnia warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1, lub
 - 2) hodowca, który ubiega się o przyznanie wyłącznego prawa:
 - a) nie dostarczył materiału siewnego do Centralnego Ośrodka w celu przeprowadzenia badań OWT w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5 lub
 - b) nie uiścił należnych opłat za badania OWT.”;
- 11) w art. 22 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) materiał ze zbioru lub produkty wytworzone bezpośrednio z tego materiału, jeżeli hodowca nie miał możliwości wykonywania wyłącznego prawa w odniesieniu do materiału siewnego odmiany chronionej;”;
- 12) art. 23 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 23. 1. Posiadacz gruntów rolnych może, za opłatą uiszczaną na rzecz hodowcy, używać materiału ze zbioru jako materiału siewnego odmiany chronionej wyłącznym prawem, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Prawo do używania materiału ze zbioru jako materiału, o którym mowa w ust. 1:

- 1) dotyczy materiału siewnego odmian następujących roślin:
 - a) pszenicy zwyczajnej,
 - b) żyta,
 - c) jęczmienia,
 - d) pszenżyta,
 - e) owsa,
 - f) rzepaku ozimego,
 - g) ziemniaka;
- 2) nie dotyczy odmian mieszańcowych i odmian powstałych ze swobodnego krzyżowania się linii gatunków obcopylnych (odmian syntetycznych).
3. Posiadacz gruntów rolnych o powierzchni do 10 ha może używać materiału ze zbioru odmiany chronionej wyłącznym prawem, będącej odmianą roślin, o których mowa w ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego, bez konieczności uiszczenia opłaty na rzecz hodowcy.
4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, sposób oraz termin jej uiszczenia są ustalane w umowie zawartej między:
 - 1) hodowcą a posiadaczem gruntów rolnych albo
 - 2) hodowcą a organizacją reprezentującą posiadaczy gruntów rolnych, albo
 - 3) organizacją hodowców a posiadaczem gruntów rolnych, albo
 - 4) organizacją hodowców a organizacją reprezentującą posiadaczy gruntów rolnych

– z tym, że wysokość opłaty nie powinna przekraczać wysokości opłaty licencyjnej za daną kategorię materiału siewnego, ustaloną przez hodowcę tego materiału.

5. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 4, nie została zawarta, to opłata uiszczana na rzecz hodowcy:

1) wynosi 50% opłaty licencyjnej za daną kategorię materiału siewnego, ustalonej w danym roku przez hodowcę tego materiału;

2) powinna być uiszczona w terminie 30 dni od dnia wykorzystania materiału ze zbioru, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego odmiany chronionej wyłącznym prawem.

6. Jeżeli posiadacz gruntów rolnych nie uiszcza opłaty, o której mowa w ust. 1, hodowca może żądać od niego zapłaty odsetek ustawowych za każdy dzień zwłoki.”;

13) po art. 23 dodaje się art. 23a-23c w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Każdy posiadacz gruntów rolnych, z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych określonego w art. 23 ust. 3, albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych są obowiązani do przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby hodowcy;

- 2) wskazanie:
 - a) odmiany lub odmian, w odniesieniu do których hodowca albo organizacja hodowców wnioskuje o udzielenie informacji,
 - b) wysokości opłaty licencyjnej dla poszczególnych odmian roślin, o których mowa w lit. a.
3. Sposób oraz zakres udzielania informacji, o której mowa w ust. 1, są ustalane w umowie określonej w art. 23 ust. 4.
4. Jeżeli umowa określona w art. 23 ust. 4 nie została zawarta, informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby posiadacza gruntów rolnych;
 - 2) dane umożliwiające identyfikację działek rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności wchodzących w skład gospodarstwa rolnego posiadacza gruntów rolnych;
 - 3) oświadczenie posiadacza gruntów rolnych o wykorzystaniu bądź niewykorzystaniu materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego wraz z podaniem nazw odmian, w stosunku do których wyłączne prawo posiada hodowca;

- 4) wskazanie ilości materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, wykorzystanego jako materiał siewny;
 - 5) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby przetwórcy, który wykonał dla posiadacza gruntów rolnych usługę przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, na materiał siewny;
 - 6) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy, od którego posiadacz gruntów rolnych nabył kwalifikowany materiał siewny odmiany lub odmian, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, wraz ze wskazaniem ilości tego materiału.
5. Przepisy ust. 1, ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a oraz ust. 4, w zakresie obowiązku udzielania hodowcy lub organizacji hodowców pisemnej informacji, stosuje się do Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, jeżeli dysponuje ona takimi informacjami.”;

Art. 23b. 1. Przetwórca albo organizacja przetwórców są obowiązani do przekazywania hodowcy albo organizacji hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykonanej usługi przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, na materiał siewny, wykonanej dla posiadacza gruntów rolnych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23a ust. 2.

3. Sposób oraz zakres udzielania informacji, o której mowa w ust. 1, są ustalane w umowie zawartej między przetwórcą albo organizacją przetwórców a hodowcą albo organizacją hodowców.
4. Jeżeli umowa określona w ust. 3 nie została zawarta, informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby przetwórcy;
 - 2) oświadczenie przetwórcy o wykonaniu usługi przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, na materiał siewny – w odniesieniu do odmiany lub odmian, do których hodowcy przysługuje wyłączne prawo, wraz ze wskazaniem daty wykonania tej usługi;
 - 3) wskazanie ilości materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, co do której przetwórcą wykonał usługę przygotowania do rozmnażania na materiał siewny, oraz ilości uzyskanego w ten sposób materiału siewnego;
 - 4) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby posiadacza gruntów rolnych, dla którego przetwórcą wykonał usługę przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, na materiał siewny.

Art. 23c. 1. Hodowcy albo organizacji hodowców przysługuje prawo kontroli zgodności uzyskanych informacji, o których mowa w art. 23a ust. 1 i art. 23b ust. 1, ze stanem faktycznym.

2. Sposób oraz zakres przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, są ustalane w umowie zawartej między hodowcą albo organizacją hodowców a:
 - 1) posiadaczem gruntów rolnych;
 - 2) organizacją reprezentującą posiadaczy gruntów rolnych;
 - 3) przetwórcą;
 - 4) organizacją przetwórców.
3. Jeżeli umowa określona w ust. 2 nie została zawarta, kontrolę przeprowadza hodowca albo organizacja hodowców, albo osoba upoważniona na podstawie pełnomocnictwa przez hodowcę albo organizację hodowców.
4. W celu przeprowadzenia kontroli:
 - 1) posiadacz gruntów rolnych:
 - a) udostępnia, na żądanie przeprowadzającego kontrolę, dokumenty potwierdzające zgodność informacji przekazanych hodowcy zgodnie z art. 23a ust.1 ze stanem faktycznym,
 - b) jest obowiązany umożliwić przeprowadzającemu kontrolę wstęp na grunty rolne, do budynków gospodarczych, pomieszczeń gospodarczych oraz innych obiektów o przeznaczeniu gospodarczym, a także do środków transportu;
 - 2) przetwórcą:
 - a) udostępnia, na żądanie przeprowadzającego kontrolę, dokumenty:

- dotyczące wykonanych przez niego usług przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, na materiał siewny,
- zawierające wskazanie ilości materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, co do której przetwórca wykonał usługę przygotowania do rozmnażania na materiał siewny, oraz ilości uzyskanego w ten sposób materiału siewnego,

b) jest obowiązany umożliwić przeprowadzającemu kontrolę wstęp do pomieszczeń i urządzeń przetwórczych lub magazynowych.

5. Z przeprowadzonej kontroli przeprowadzający kontrolę sporządza protokół.
6. Protokół podpisują przeprowadzający kontrolę oraz posiadacz gruntów rolnych albo przetwórca.
7. W przypadku odmowy albo braku możliwości podpisania protokołu przez posiadacza gruntów rolnych albo przetwórcę, protokół podpisuje przeprowadzający kontrolę, dokonując w protokole adnotacji o tej odmowie albo o przyczynach uniemożliwiających podpisanie protokołu.”;

14) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli hodowca odmiany chronionej wyłącznym prawem w Rzeczypospolitej Polskiej uzyska wspólnotowe wyłączne prawo do tej odmiany, to w okresie wykonywania tego prawa nie może wykonywać wyłącznego prawa uzyskanego w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

15) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto:

- 1) narusza wyłączone prawo do odmiany,
- 2) oznacza nazwą odmiany chronionej wyłącznym prawem materiał siewny lub materiał ze zbioru innej lub nieznannej odmiany

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

16) po art. 37 dodaje się art. 37a i 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. Kto:

- 1) uniemożliwia przeprowadzenie kontroli zachowania odmiany,
- 2) uniemożliwia wgląd do dokumentów dotyczących zachowania odmiany,
- 3) nie dostarcza materiału siewnego odmiany Centralnemu Ośrodkowi do badań OWT albo podmiotowi, któremu przyznano licencję przymusową, albo dostarcza go w ilości niewystarczającej lub po ustalonym terminie,
- 4) nie udziela, na wniosek hodowcy, którego odmiana jest chroniona wyłącznym prawem, albo organizacji hodowców, informacji, o których mowa w art. 23 ust. 6 oraz art. 23b ust. 1, lub udziela informacji fałszywych,

5) uniemożliwia hodowcy albo organizacji hodowców przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 23c ust. 1

– podlega karze grzywny.

Art. 37b. Orzekanie w sprawach określonych w art. 37a następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1462) w art. 2 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) odmiana – oznacza zbiorowość roślin w obrębie botanicznej jednostki systematycznej najniższego znanego stopnia, która niezależnie od tego, czy w pełni odpowiada warunkom przyznania wyłącznego prawa:

- a) jest określona na podstawie przejawianych właściwości wynikających z określonego genotypu lub kombinacji genotypów,
- b) jest odróżnialna od każdej innej zbiorowości roślin na podstawie co najmniej jednej z przejawianych właściwości,
- c) pozostaje niezmieniona po rozmnożeniu;

2) odmiana mieszańcowa – oznacza odmianę, której materiał siewny jest wytwarzany każdorazowo przez krzyżowanie określonych zbiorowości roślin, zgodnie z podanym przez hodowcę tej odmiany sposobem i kolejnością;”;

2) w pkt 20 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) jest lub była pracodawcą osoby, o której mowa w lit. a, albo jest lub była stroną umowy, w ramach której osoba ta wyhodowała albo odkryła i wyprowadziła odmianę, albo”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin został przygotowany głównie w celu poprawienia stwierdzonych w okresie obowiązywania ustawy uchybień oraz doprecyzowania niektórych obecnie obowiązujących przepisów. Doprecyzowania wymagały w szczególności przepisy dotyczące instytucji „odstępstwa rolnego” (tj. przepisy art. 23 ustawy). Przez „odstępstwo rolne” należy rozumieć odstępstwo od przyjętego systemu ochrony odmian roślin w celu zabezpieczenia interesów rolników. Instytucja „odstępstwa rolnego” przyznaje posiadaczom gruntów rolnych możliwość korzystania z praw niematerialnych (wyłączonego prawa do odmiany) bez zgody podmiotu uprawnionego.

System ochrony wyłącznych praw do odmian roślin wynika z dominującej zarówno w Polsce, jak i na świecie koncepcji szczególnego charakteru działalności wytwórczej w rolnictwie.

Mając na uwadze potrzebę rozwoju hodowli roślin, konieczne jest zapewnienie właścicielom wyłącznego prawa pewnego minimum ochrony oraz gwarancji uzyskiwania korzyści materialnych w zamian za tak szeroki i swobodny dostęp do ich pracy twórczej.

Pierwszym źródłem środków, które pozyskuje hodowca, są opłaty licencyjne z tytułu wykorzystywania wyłącznego prawa w zakresie określonym stosownymi umowami licencyjnymi. Drugim powinny być opłaty z tytułu stosowania przez posiadaczy gruntów rolnych „odstępstwa rolnego”, a więc z tytułu korzystania przez te podmioty z wyłącznego prawa do odmian bez zgody hodowcy w celu zabezpieczenia produkcji rolniczej.

W większości państw członkowskich Unii Europejskiej, dzięki systemowi zbierania opłat z tytułu udzielonych licencji oraz opłat z tytułu stosowania „odstępstwa rolnego”, hodowla roślin może się prężnie rozwijać i być konkurencyjna w stosunku do hodowli pozostałych państw członkowskich. W zależności od przyjętych rozwiązań prawnych oraz tradycji rolniczych danego kraju, w różnorodny sposób kształtuje się proporcja

między wykorzystaniem w rolnictwie kwalifikowanego materiału siewnego i materiału siewnego pochodzącego ze stosowania „odstępstwa rolnego”.

Proponowane zmiany, pomimo że dotyczą krajowego systemu ochrony odmian roślin, mają na celu zbliżenie polskiego ustawodawstwa w zakresie ochrony prawnej odmian roślin do rozwiązań wspólnotowych przyjętych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r.

Rozporządzenia Rady nr 2100/94 oraz Komisji nr 1768/95 ustanawiają wspólnotowy system ochrony odmian roślin, który zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady nr 2100/94 pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyznawania krajowych praw własności do odmian roślin. Ustawa z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin ustanawia natomiast krajowy system ochrony odmian roślin jako odrębny i niezależny od systemu wspólnotowego. Przy omawianej nowelizacji projektodawca nie jest zatem związany przepisami wspomnianych rozporządzeń.

Niniejszą nowelizacją dokonano także innych, koniecznych zmian, w szczególności przez dodanie przepisów regulujących kwestie związane z kontrolą sprawowaną przez hodowców oraz przez przeredagowanie przepisu karnego.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin obejmuje następujące zmiany:

1. W art. 2 w ust. 1:

- 1) w pkt 1 zmianie uległa definicja odmiany; zaproponowana w niniejszym projekcie definicja jest bliższa definicji odmiany przyjętej w Międzynarodowej Konwencji Ochrony Nowych Odmian Roślin z dnia 2 grudnia 1961 r., zrewidowanej w Genewie dnia 10 listopada 1972 r., dnia 23 października 1978 r. oraz dnia 19 marca 1991 r.;
- 2) w pkt 2 zmieniono definicję odmiany mieszańcowej; dotychczasowa definicja wymagała przeredagowania, ponieważ sugerowała, że każdorazowo wytwarzana jest odmiana, a nie materiał siewny tej odmiany;

- 3) w pkt 7 w lit. b zmianie uległa definicja hodowcy; dotychczasowe brzmienie lit. b zawężało krąg hodowców tylko do pracodawców i zleceniodawców osoby, która wyhodowała albo odkryła i wyprowadziła odmianę; proponowane brzmienie poszerza tę definicję o inne rodzaje umów (np. umowy o dzieło);
 - 4) w pkt 10 zmieniono definicję badania odmiany (badanie odrębności, wyrównania i trwałości); celem omawianej zmiany jest doprecyzowanie dotychczasowej definicji;
 - 5) uchylono pkt 13 zawierający definicję „państw trzecich”; termin „państwa trzecie” w dalszej treści ustawy pojawia się tylko raz, w związku z czym nie zachodzi potrzeba wprowadzania tej definicji w słowniczku ustawy, ponadto w krajowym ustawodawstwie terminem tym określa się tylko państwa niebędące członkami UE;
 - 6) w pkt 14 wprowadzono definicję „przygotowanie do rozmnażania” w celu jednoznacznej interpretacji tego terminu;
 - 7) w pkt 15 wprowadzono definicję przetwórcy jako przedsiębiorcy zajmującego się świadczeniem usług w zakresie przygotowania do rozmnażania materiału ze zbioru na materiał siewny;
 - 8) w pkt 16 wprowadzono do słowniczka ustawy definicję „wyłączonego prawa”, która dotychczas była zawarta w art. 4.
2. W art. 2 dodano ust. 3. Dotychczas obowiązujące przepisy nie regulowały sytuacji osób, które wspólnie wyhodowały albo odkryły i wyprowadziły odmianę, oraz osób, które wspólnie są następcami prawnymi. Celem wprowadzonej zmiany jest pełniejsza regulacja w tym zakresie. Z uwagi na fakt, że nie zachodzą przypadki, aby kilku pracodawców wykonywało wspólnie (łącznie) uprawnienia hodowcy – kwestia taka nie została uregulowana w dodawanym ust. 3.
3. W art. 4:
- 1) przeredagowano ust. 1, w związku z przeniesieniem definicji „wyłączonego prawa” do słowniczka ustawy;
 - 2) w ust. 6 proponowana zmiana brzmienia wynika z konieczności ujednolicenia stosowania nazwy „Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin” (CPVO).

4. Po art. 4 dodano art. 4a. Dotychczasowe przepisy nie zawierały regulacji dotyczącej wynagrodzenia osób, które wyhodowały albo odkryły i wyprowadziły odmianę w ramach umowy o pracę lub innej umowy. Dodany przepis wprowadza taką regulację, przyznając tym osobom prawo do wynagrodzenia za wszelkie zarobkowe korzystanie z wyhodowanych przez nie odmian roślin.
5. W art. 9 w ust. 3 podkreślono, że odmiana chroniona wyłącznym prawem w innym państwie stowarzyszonym w Polsce może być chroniona tylko pod tą samą nazwą. Powyższa zmiana wynika z wymogu, aby nazwa odmiany we wszystkich krajach, w których jest chroniona wyłącznym prawem, była zawsze taka sama.
6. W nowym brzmieniu ust. 3 w art. 10 wprowadzono obowiązek dla hodowcy mającego miejsce zamieszkania w państwie niebędącym państwem członkowskim lub stowarzyszonym ustanowienia pełnomocnika. Przepis ten ma na celu usprawnienie wykonywania wymaganych przepisami ustawy czynności związanych z przyznaniem wyłącznego prawa.
7. W art. 11:
 - 1) w ust. 3 uchylono pkt 3; uchylenie to wynika z faktu, że informacja wymagana w tym punkcie jest zawarta w kwestionariuszu technicznym załączanym do wniosku o przyznanie wyłącznego prawa;
 - 2) dodano pkt 5, który stanowi uzupełnienie dotychczasowych przepisów w zakresie „prawa pierwszeństwa”; deklarację, czy hodowca zamierza korzystać z prawa pierwszeństwa do odmiany, powinien dołączyć w chwili składania wniosku o przyznanie wyłącznego prawa.
8. W art. 13 rozszerzono dotychczasowe brzmienie ust. 1 o obowiązek publikowania w diariuszu także innych danych związanych z wyłącznym prawem.
9. W art. 14 w ust. 1 poprawiono redakcję przepisu.
10. W art. 15 uchyla się ust. 6 – dotychczasowy przepis stanowił, że w przypadku niedostarczenia przez hodowcę materiału siewnego do badań wniosek o przyznanie wyłącznego prawa pozostawia się bez rozpatrzenia. Uchylenie ust. 6 jest związane ze zmianą ust. 3 w art. 20, zgodnie z którym niedostarczenie przez hodowcę materiału siewnego do badań skutkuje decyzją Dyrektora Centralnego Ośrodka odmawiającą przyznania wyłącznego prawa.

11. W art. 20 zostały dodane dwie przesłanki odmowy przyznania wyłącznego prawa przez Dyrektora Centralnego Ośrodka.
12. W art. 22 w ust. 1 w pkt 1 wyraz „oraz” zastąpiono wyrazem „lub”. Omawiana zmiana wynika z faktu, że wyłączne prawo nie zawsze obejmuje łącznie materiał ze zbioru i produkty wytworzone bezpośrednio z materiału siewnego odmiany chronionej.
13. W art. 23:
 - 1) w proponowanym brzmieniu ust. 3 został rozszerzony krąg podmiotów uprawnionych do używania materiału ze zbioru roślin, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego, bez konieczności uiszczania opłaty na rzecz hodowcy; zgodnie z proponowanym brzmieniem posiadacz gruntów rolnych o powierzchni do 10 ha może używać materiału ze zbioru jako materiału siewnego odmian bez konieczności uiszczania opłaty na rzecz hodowcy.

Dotychczasowa regulacja obejmowała wszystkich posiadaczy gruntów rolnych o powierzchni przekraczającej 5 ha, a w przypadku uprawy ziemniaka odpowiednio:

- a) odmian wczesnych i bardzo wczesnych – prowadzących uprawę na powierzchni ponad 1 ha,
- b) pozostałych odmian ziemniaka – prowadzących uprawę na powierzchni powyżej 2 ha.

W wyniku wprowadzonych zmian liczba podmiotów (gospodarstw) obowiązanych do uiszczania opłat z tytułu stosowania „odstępstwa rolnego” zmniejszy się o około 350 tys. podmiotów.

Przyjęto założenie, że w kategorii posiadaczy gruntów rolnych o powierzchni mniejszej niż 10 ha mieszczą się przede wszystkim rolnicy indywidualni prowadzący gospodarstwa rodzinne.

Jednocześnie przyjęto, że posiadacze gruntów rolnych o powierzchni powyżej 10 ha w przeważającej większości zajmują się produkcją rolniczą ukierunkowaną na rynek; zasadne jest zatem, aby podmioty czerpiące korzyści z własności intelektualnej hodowców były obowiązane do odprowadzania opłat na ich rzecz; proponuje się odstąpić od różnicowania opłaty przez posiadacza

gruntów rolnych na rzecz hodowcy w zależności od rodzaju uprawy – pozwoli to stworzyć regulację jednolitą, jasną i wolną od wieloznaczności interpretacyjnych;

- 2) w proponowanym brzmieniu ust. 4 wprowadzono zasadę umownego ustalania wysokości opłaty na rzecz hodowcy oraz sposobu i terminu jej uiszczenia;
- 3) w ust. 5 precyzyjnie określono wysokość i termin uiszczenia opłaty przysługującej hodowcy od posiadacza gruntów rolnych z tytułu wykorzystania materiału ze zbioru odmiany chronionej jako materiału siewnego, w przypadku gdy nie zawarto umowy, o której mowa w ust. 4;
- 4) ust. 6 dotyczy obowiązku zapłacenia odsetek przez podmioty używające materiału ze zbioru jako materiału siewnego odmiany chronionej wyłącznym prawem, a nieuiszczające stosownych opłat; w omawianym przypadku hodowca ma prawo wezwać taki podmiot do uiszczenia opłaty, a w przypadku dalszego uchylania się od tego obowiązku domagać się zapłaty odsetek ustawowych za każdy dzień zwłoki.

14. W dodanym art. 23a:

- 1) proponowane brzmienie ust. 1 i 3 ma na celu doprecyzowanie dotychczasowego przepisu art. 23 ust. 8; posiadacze gruntów rolnych z wyjątkiem określonych w art. 23 ust. 3, jak również organizacje reprezentujące posiadaczy gruntów rolnych, są obowiązani do przekazywania na piśmie, hodowcom lub organizacjom hodowców, na ich wniosek, informacji dotyczących wykorzystania przez posiadaczy gruntów rolnych materiału ze zbioru; podmiotem uprawnionym do wnioskowania o udzielenie informacji, zgodnie z proponowanym przepisem, jest hodowca lub organizacja hodowców rozumiana jako podmiot zrzeszający hodowców; przepis ma na celu umożliwienie podmiotom uprawnionym do uzyskania informacji o zakresie stosowania przez posiadaczy gruntów rolnych „odstępstwa rolnego”, a co za tym idzie o zakresie opłat przysługujących właścicielom wyłącznych praw z tego tytułu;

- 2) proponowane brzmienie ust. 2 ma na celu określenie zakresu przedmiotowego wniosku, który hodowca lub organizacja hodowców składają do posiadaczy gruntów rolnych w celu pozyskiwania przez podmioty uprawnione informacji o skali wykorzystania odstępstwa rolnego oraz podmiotach czerpiących z tego tytułu korzyści;
 - 3) w ust. 4 określono, co powinna zawierać pisemna informacja, o której mowa w ust. 1;
 - 4) w ust. 5 na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa nałożono obowiązek udzielenia hodowcy lub organizacji hodowców pisemnych informacji o wykorzystaniu materiału ze zbioru – jeżeli będą dysponować takimi informacjami; proponowane brzmienie jest zbliżone do rozwiązania przyjętego w art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95; odstępstwo rolne stanowi na tyle istotne ograniczenie uprawnień hodowcy, jako podmiotu uprawnionego z tytułu wyłącznego prawa, do dobra o charakterze niematerialnym, że konieczne jest udzielenie mu pomocy ze strony instytucji państwowych w procesie monitorowania i kontroli wykorzystania tego prawa.
15. W dodanym art. 23b wprowadzono obowiązek przekazywania hodowcy albo organizacji hodowców przez przetwórcę lub organizacje przetwórców pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez posiadaczy gruntów rolnych materiału ze zbioru. Omawiany przepis ma na celu weryfikację informacji udzielanych przez posiadaczy gruntów rolnych oraz określenie grupy przedsiębiorców zajmujących się w ramach działalności gospodarczej świadczeniem tego typu usług. Przygotowanie do rozmnożenia materiału siewnego odmiany chronionej jest objęte wyłącznym prawem. Dokonywanie takich czynności przez podmiot inny niż hodowca wymaga upoważnienia (licencji) udzielonego przez hodowcę. Proponowane przepisy mają na celu uporządkowanie polskiego rynku nasiennego. W omawianym artykule precyzuje się ponadto, co powinna zawierać pisemna informacja dotycząca wykorzystania materiału ze zbioru, oraz dopuszcza się możliwość innego sposobu oraz zakresu udzielania tych informacji.
16. W dodanym art. 23c wprowadzono rozwiązania dotyczące kontroli przeprowadzanych u posiadaczy gruntów rolnych oraz u przetwórców.

Uprawnienia kontrolne hodowcy (lub organizacji hodowców) odnoszą się do dwóch kategorii podmiotów: posiadaczy gruntów rolnych oraz przetwórców. Ochrona interesów hodowców wymaga ustanowienia prawnych instrumentów kontroli zgodności informacji pozyskiwanych na podstawie projektowanych przepisów ze stanem faktycznym. Kontrola jest realizowana przez umożliwienie hodowcy wglądu do dokumentów obu wymienionych wyżej podmiotów oraz wstępu na grunty rolne, do budynków gospodarczych, pomieszczeń gospodarczych, środków transportu, obiektów o przeznaczeniu gospodarczym, a w przypadku przetwórcy – również wstępu do pomieszczeń i urządzeń przetwórczych lub magazynowych. W omawianym artykule sprecyzowano, kto przeprowadza kontrolę, oraz określono zakres kontroli. Jednocześnie dopuszczono możliwość innego sposobu oraz zakresu przeprowadzania kontroli. Ponadto określono rodzaj dokumentów sporządzanych z przeprowadzonej kontroli.

17. W art. 27 zmieniono redakcję ust. 2. Nowe brzmienie tego przepisu pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych.
18. W projektowanej ustawie przereformowano art. 37 oraz dodano art. 37a i 37b. W obowiązującej ustawie o ochronie prawnej odmian roślin wszystkie bezprawne czyny wymienione w art. 37 są zaliczane do kategorii wykroczeń. Klasyfikacja ta przewiduje zatem łagodny reżim karny za popełnienie czynu zabronionego w art. 37. W ramach innych krajowych regulacji prawnych dotyczących ochrony praw o charakterze niematerialnym zaznacza się w tej mierze znacząca dysproporcja. Nieuzasadnione jest, aby podmioty uprawnione z tytułu wyłącznego prawa do odmian roślin były objęte w mniejszym zakresie ochroną gwarantowaną przez przepisy prawa karnego. W związku z powyższym w proponowanych przepisach karnych zróżnicowano ustawowe zagrożenie karą w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń. W omawianym art. 37 uznano za przestępstwa zachowania znacząco naruszające wyłączne prawo, pozostałe zaś zostały potraktowane jako wykroczenia i ujęte w dodanym art. 37a. Projektowany art. 37b jest konsekwencją dodania art. 37a.

Przepisy zawarte w projekcie ustawy nie są przepisami technicznymi, dlatego też projekt ustawy nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu

notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Proponowany termin wejścia w życie niniejszej ustawy wynika z konieczności zaznajomienia się podmiotów, których dotyczy projektowana regulacja, z nowymi przepisami.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowane zmiany będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) hodowców odmian;
- 2) posiadaczy gruntów rolnych;
- 3) przetwórców;
- 4) Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Wprowadzenie proponowanych zmian pozwoli podmiotom uprawnionym z tytułu wyłącznego prawa skutecznie dochodzić przysługujących im należności z tytułu stosowania przez posiadaczy gruntów rolnych materiału ze zbioru jako materiału siewnego. W założeniu ma to na celu dofinansować koszty hodowli przez wpływy możliwe do uzyskania po wprowadzeniu zaproponowanych przepisów.

Na wysokość kwot stanowiących przychód hodowców z tytułu opłat oznaczonych w art. 23 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin wpływ będą miały takie czynniki jak: odsetek należności niemożliwych do skutecznej ściągalności, kwota opłat o wartości ustalonej na podstawie umów zawieranych między hodowcami (lub ich organizacjami) a posiadaczami gruntów rolnych (lub ich organizacjami).

Wprowadzenie proponowanych zmian pozwoli na zwiększenie zużycia kwalifikowanego materiału siewnego do poziomu 20%-50% rocznego wykorzystania materiału do siewu. W założeniu ma to na celu dofinansowanie kosztów hodowli.

2. Wpływ proponowanych zmian na sektor finansów publicznych

Przyjęcie proponowanych zmian, a przez to stworzenie podmiotom uprawnionym z tytułu wyłącznego prawa możliwości egzekwowania należności z tytułu stosowania „odstępstwa rolnego”, będzie oddziaływać bezpośrednio na sektor finansów publicznych. Kwoty uzyskane przez hodowców z tytułu opłat określonych w art. 23 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin opodatkowane są bowiem podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem dochodowym. Skarb Państwa odnotuje zatem wzrost wpływów z tych właśnie źródeł. Wysokość wpływów do budżetu państwa z tytułu wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin jest na tym etapie trudna do oszacowania. Wprowadzenie proponowanych zmian nie pociąga natomiast za sobą bezpośrednio konieczności ponoszenia nakładów z budżetu państwa.

3. Wpływ proponowanych zmian na rynek pracy

Wprowadzenie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy. Pozwoli jednak w znaczącym stopniu przyczynić się do uporządkowania polskiego rynku nasiennego, samofinansowania polskiej hodowli roślin, a przez to utrzymania około tysiąca miejsc pracy osób bezpośrednio zatrudnionych w hodowli roślin. Jednocześnie wprowadzenie zmian pozwoli zachować kilka tysięcy miejsc pracy osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach licencjobiorców – podmiotów rozmnażających materiał siewny i oferujących go do sprzedaży.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane zmiany będą miały wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw działających w sektorze nasiennictwa. Stosowanie „odstępstwa rolnego” spowoduje nałożenie na przedsiębiorstwa działające w tym sektorze nowych obowiązków, w szczególności przez przekazywanie wymaganych projektowaną ustawą informacji.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Konsultacje społeczne

W ramach prowadzonych konsultacji społecznych projekt ustawy został skierowany do organizacji społeczno-zawodowych, związków zawodowych, a w szczególności do: Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowej Komisji NSSZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona”, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Polskiej Izby Nasiennej, Stowarzyszenia Producentów Wysokiej Jakości Materiału Szkółkarskiego, Związku Twórców Odmian Roślin Uprawnych oraz Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, Instytutu Warzywnictwa, Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa oraz Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Uwagi do projektu ustawy zgłosiła Krajowa Rada Izb Rolniczych, Polska Izba Nasienna, Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych.

Krajowa Rada Izb Rolniczych wystąpiła z propozycją zmniejszenia proponowanej w projekcie stawki na rzecz hodowcy z 50% do 20% opłaty licencyjnej za daną kategorię materiału siewnego. Uwaga nie została przyjęta, ponieważ pierwszeństwo posiada umowa o wykorzystaniu materiału ze zbioru jako materiału siewnego, zawarta pomiędzy hodowcą a posiadaczem gruntów rolnych odmian roślin chronionych wyłącznym prawem, w której określa się wysokość opłaty licencyjnej. Natomiast w przypadku niezawarcia takiej umowy wysokość ta jest obligatoryjna i wynosi 50%.

Krajowa Rada Izb Rolniczych wystąpiła również z propozycją zwiększenia limitu powierzchni gruntów rolnych, które uprawniają posiadacza gruntów rolnych do używania materiału ze zbioru, jako materiału siewnego odmian roślin, bez

konieczności uiszczania opłaty, z 10 do 20 ha. Propozycja powyższa nie została przyjęta.

Przyjęto uwagi Polskiej Izby Nasiennej dotyczące:

- 1) zdefiniowania „przygotowania do rozmnażania”
 - zaproponowana definicja określa czynności, które obejmują przygotowanie do rozmnażania materiału ze zbioru na materiał siewny;
- 2) dodanie wyrazu „każdy” do art. 23 ust. 7
 - wyraz „każdy” pozwala bowiem hodowcy lub organizacji hodowców występować z wnioskiem o udzielenie informacji o wykorzystaniu materiału ze zbioru jako materiału siewnego do wszystkich potencjalnych podmiotów, które mogły korzystać z „odstępstwa rolnego”. Brak takiego precyzyjnego przepisu może prowadzić do wykładni, że hodowcom albo organizacjom hodowców służy prawo żądania informacji jedynie od podmiotów, w stosunku do których hodowca będzie w stanie uprawdopodobnić, że podmiot ten dysponował materiałem siewnym odmiany chronionej. W takim kierunku ukształtowało się orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. W związku z ogromną „szarą strefą”, w ramach której odbywa się obrót materiałem siewnym w Polsce, hodowcy nie byłoby w stanie wskazać na podmioty, które korzystały z odmian chronionych.

Nie przyjęto uwag Polskiej Izby Nasiennej dotyczących:

- 1) wprowadzenia definicji „posiadacza gruntów rolnych”;
- 2) wglądu hodowcy do dokumentów posiadacza gruntów rolnych dotyczących wartości sprzedanego materiału siewnego odmiany chronionej;
- 3) powołania w Polsce specjalnych sądów przeznaczonych do rozstrzygania sporów wynikających ze stosowania przepisów ustawy o ochronie prawnej odmian roślin.

Uwagi zgłoszone przez Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych dotyczyły zmiany brzmienia obowiązującej definicji odmiany, hodowcy oraz uzupełnienia

projektu ustawy o dodatkowy rozdział dotyczący warunków przejęcia odmiany przez pracodawcę i wynagrodzenia należnego hodowcy – twórcy odmiany.

Po szczegółowej analizie uwag zgłoszonych przez ZTORU zmieniono definicję odmiany oraz hodowcy na zgodną z Konwencją UPOV (INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE PROTECTION OF NEW VARIETIES OF PLANTS – Międzynarodowa Konwencja dla Ochrony Nowych Odmian Roślin), która obowiązuje w Polsce od dnia przystąpienia Polski do tej Międzynarodowej Konwencji.

Wszelkie roszczenia, w tym należne korzyści materialne hodowców, jako osób fizycznych, powinny być uregulowane w ramach umów (m.in. o pracę, o dzieło, zlecenia) między pracodawcą a pracownikiem (hodowcą jako osobą fizyczną).

Wprowadzono uwagi Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin dotyczące:

- 1) oświadczenia, czy hodowca zamierza korzystać z prawa pierwszeństwa; informacja hodowcy o wnioskach złożonych w innych państwach jest zawarta również we wnioskach zgłoszeniowych;
- 2) odmowy przyznania wyłącznego prawa, w przypadku gdy hodowca nie uiszcza opłat przed przyznaniem wyłącznego prawa, w szczególności za badania OWT. W obowiązującej ustawie brak jest podstawy prawnej do wydania decyzji o odmowie przyznania wyłącznego prawa.

Nie przyjęto uwag zgłoszonych przez Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin dotyczących:

- 1) proponowanego tłumaczenia nazwy CPVO jako Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin; w Dziennikach Urzędowych UE CPVO jest tłumaczone jako Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin;
- 2) informowania hodowcy o ilości materiału siewnego oraz terminach jego dostarczenia do badań OWT dla gatunków roślin innych niż określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15 ust. 5; ilości oraz terminy

dostarczania tego materiału do COBORU będą określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 500 /06/DP/iw

Warszawa, 7 marca 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin i ustawy o nasiennictwie, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (RM-10-13-06 nowy tekst II), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi